

Historie som praksis

Leidulf Melve og Eivind Heldaas Seland

Å studere historie

Bergen: Fagbokforlaget, 2023

206 s.

ISBN 978-82-450-4355-6

Michael 2024; 21: 498–499

doi: 10.5617/michael.11947

Å studere-serien fra Fagbokforlaget er ment som lett tilgjengelige innføringsbøker til et fagfelt. Målgruppen er først og fremst studenter, og tanken er å bidra til en god start på studiet ved å gi det første overblikket. Denne boken om historie er skrevet av to professorer i historie ved Universitetet i Bergen. Boken er inndelt i fem kapitler: Hva er historie? Hvordan tenke historisk? Slik gjør du det; Hvorfor studere historie og Hva gjør historikere. Hvert kapittel avsluttes med et kort og oversiktlig sammendrag og forslag til videre lesning.

Boken oppleves som lett tilgjengelig uten å være overflatisk. Den gir innføring i sentrale sider ved historiefaget og borer dypt nok til å være både lærerik og interessant. Særlig interessant er diskusjonen om hvorvidt faghistorikeren er best egnet til å forvalte fortiden. Historieskriving praktiseres av stadig flere. På hvilket grunnlag kan faghistorikeren hevde å stå i en særstilling? Her trekker forfatterne frem historikerens arbeidsmåter og gir konkrete praktiske råd om disse. Det sentrale budskapet er at «historiker er noe du gjør, ikke noe du er» (s. 93). Et tilsvarende budskap henter de fra en veileder for god skikk i historie

skrevet av *The American Historical Association* (1). Et viktig poeng her er transparens og etterprøvnbarhet av arbeidet du har gjort. Forfatterne konkluderer slik: «Om du er historiker eller ikke, handler altså ikke primært om utdanningen din, men om hvordan du opptrer som fagperson» (s. 98).

For de av oss som liker å smykke oss med diplomer og vitnemål, kan en slik konklusjon være utfordrende. Samtidig åpner dette døren for at enhver kan skrive god historie, så lenge man er villig til å etterkomme god skriveskikk og være etterrettelig i kildebruken. En relevant linje som kan trekkes fra dette, er til legers glede og interesse av å skrive medisinsk historie. Denne praksisen har tidvis kunnet skape nokså steile fronter mellom faghistorikerne og medisinerne (2). Imidlertid bør forholdene ligge til rette for god medisinhistorie ved et samarbeid mellom de to profesjonene. En slik tverrfaglighet bør nødvendigvis innebære nysgjerrighet og respekt for hverandres arbeidsmåter. Denne boken er et godt sted å starte.

Litteratur

1. *Statement on Standards of Professional Conduct*. American Historical Association, 2023. <https://www.historians.org/resource/statement-on-standards-of-professional-conduct> (26.9.2024).
2. Gradmann C. Medisinsk historie – hvorfor og hvordan? *Tidsskrift for Den norske legeforening* 2017; 137: 681. <https://doi.org/10.4045/tidsskr.17.0223>

Anniken Sandvik
anniks@ous-hf.no

Anniken Sandvik er spesialist i arbeidsmedisin og overlege ved Seksjon for miljø- og arbeidsmedisin ved Oslo universitetssykehus. Hun har mastergrad i historie fra Universitetet i Oslo.